

Arrest

**nr. 313 721 van 30 september 2024
in de zaak RvV X / IX**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HAUQUIER
Henri Jasparlaan 109
1060 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IX^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 27 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier en de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 9 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat V. HAUQUIER.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 2 februari 2023 België binnen met een paspoort en verzoekt op 3 februari 2023 om internationale bescherming. Op 30 mei 2024 beslist de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 3 juni 2024 aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, Y. S. J. S. (...) verklaarde de Colombiaanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op (...) 1985 in Bogota, Colombia. U groeide op in een gezin van vier kinderen. In uw kindertijd woonden jullie in Villavencio. Uw broer J. A. (...), die drie jaar ouder was dan u, werd vermoord op 6 september 2000 door paramilitairen onder leiding van commandant H. E. (...). Hij werd vermoord omdat hij zich niet wilde aansluiten bij deze paramilitaire beweging en hij te veel informatie over hen had.

In 2004 verhuisde u samen met uw gezin naar Venezuela. Uw moeder overleed aldaar in 2005.

Rond 2016 keerde u terug naar Colombia, waar u eerst in Cúcuta woonde en vervolgens vanaf ongeveer 2017 in Villavincencio.

U bent slechts tot en met het derde leerjaar van het lager onderwijs naar school gegaan. Uw ouders hadden geen geld om u verder te laten studeren. U verdiende geld door te werken als arbeider in de bouwsector.

U was teruggekeerd naar Villavincencio in de overtuiging dat u daar rustig zou kunnen leven. Echter bleken de personen die in de gevangenis hadden gezeten omwille van de moord op uw broer terug op vrije voet en beseften zij dat u terug was gekomen. U kreeg dan ook te maken met doodsb bedreigingen vanuit deze hoek. Op 24 december 2022 probeerde men u zelfs te vermoorden. Op 18 en 26 januari 2023 diende u een klachten in bij de gerechtelijke autoriteiten in Colombia. Van die klachten kwam er echter snel niets terecht en u kreeg ook geen bescherming.

U vertrok op 1 februari 2023 uit Colombia en reisde via Madrid door naar België, waar u aankwam op 2 februari 2023 en u daags nadien een verzoek om internationale bescherming indiende.

U vreest dat u bij terugkeer naar Colombia zou gedood worden door paramilitairen.

U heeft in Colombia een partner, mevrouw D. R. R. (...) en een dochter A. (...). Beiden wonen nog steeds in Colombia, meer bepaald in Granada. Hoewel ze het stellen goed daar, zou u hen graag naar België laten overkomen.

Uw broer M. A. J. S. (...) diende op 15 februari 2022 ook een verzoek om internationale bescherming in België in. Hij deed dit omdat hij politiek actief was geweest in Colombia.

Uw vader B. J. R. (...) verzocht op 9 juni 2023 eveneens om internationale bescherming in België, maar deed hiervan vrijwillig afstand op 5 februari 2024, zodat de behandeling van zijn verzoek door de Belgische asielinstanties werd beëindigd. Uw vader keerde terug naar Cúcuta, naar zijn vrouw, die daar in Colombia was gebleven.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten voor, allemaal in kopie. Enkele documenten in verband met het overlijden in 2000 van uw broer J. A. J. (...), een document dd. 15.07.2004 aangaande de vluchtelingenstatus van uw vader, moeder, zus en uzelf in Venezuela, uw klacht dd. 18.01.2023 bij de Fiscalía en uw klachten dd. 26.01.2023 bij de Ombudsman en het Openbaar Ministerie van Villavincencio, een algemeen informatie document betreffende UNHCR hulp, een document van het Register van Slachtoffers dd. 2.12.2022 betreffende de registratie als slachtoffer van het gezin van uw vader wegens moord en ontheemding en tot slot uw vliegticket Madrid-Brussel op 2.2.2023. Ook legde u uw origineel paspoort voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Omwille van volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.

U vreest te zullen worden gedood door paramilitairen (CGVS, p. 12). Zij willen u om het leven brengen omdat zij wraak willen nemen aangezien u er mee voor had gezorgd dat enkele van hun leden in de gevangenis waren gekomen nadat ze uw broer hadden vermoord in 2000 (CGVS p. 11-12).

Er dient echter te worden opgemerkt dat uw relaas wordt gekenmerkt door enkele fundamentele merkwaardigheden en inconsistenties, waardoor het CGVS geen geloof kan hechten aan deze door u aangebrachte asielmotieven.

Vooreerst kan de door u geschetste gang van zaken niet overtuigen.

Dat uw broer J. A. J. (...) op 7 september 2000 werd vermoord in Villavincencio wordt door het CGVS niet meteen betwist. Hoe betreurenswaardig dit feit ook is, kan het CGVS echter geen geloof hechten dat u ruim 22 jaar later omwille van deze moord persoonlijk problemen heeft gekregen in de vorm van doodsb bedreigingen en een aanslag op uw leven op 24 december 2022, redenen waarom u op 1 februari 2023 Colombia ontvluchtte. Dat deze feiten reeds zo lang geleden zijn, werpt reeds twijfel op het actuele gehalte van uw huidige vrees.

Er kunnen tevens zeer ernstige vraagtekens worden geplaatst bij uw verklaringen waarom uw vermeende vijanden plots en alsnog interesse in u kregen in 2022. U wist daarbij trouwens zelf niet goed waarom dit was (CGVS p. 16). U dacht dat het kwam doordat er enkele mensen vrij waren gekomen na gevangenschap, mensen die u had aangegeven bij de politie en dus door uw toedoen in de gevangenis waren beland (CGVS p. 16). Voor iemand die beweert verantwoordelijk te zijn geweest voor de opsluiting van enkele betrokkenen bij de moord op zijn broer, leden van een gevaarlijke paramilitaire beweging, is het vreemd dat u niet goed weet waarom men het eigenlijk op uw leven gemunt had. U ondersteunt hiermee uw asielrelaas op niet meer dan vage vermoedens, wat uw geloofwaardigheid op de helling zette.

Daarenboven mag het verbazing wekken dat de paramilitairen pas interesse in u bleken te krijgen einde december 2022 (CGVS p. 16). U was echter reeds vanaf 2016 teruggekeerd naar Colombia en heeft daar ruim zes jaar rustig en ongestoord kunnen leven (CGVS p. 16). U had geen problemen al die jaren (CGVS p. 16). U weet dit aan het feit dat u in Cúcuta woonde en niet in Villavincencio (CGVS p. 16). Echter kan deze door u voorgehouden reden voor uw veiligheid en rust niet overtuigen aangezien u tegelijkertijd verklaarde dat de paramilitairen in heel Colombia aanwezig zijn en zij u makkelijk en overal kunnen vinden (CGVS p. 7 + p.16).

Bovendien dient te worden vastgesteld dat u niet alleen al die tijd veilig en rustig woonde in Cúcuta, u bleek bovendien geheel vrijwillig te zijn teruggekeerd naar Villavincencio (CGVS p. 16). U keerde terug naar Villavincencio omdat heel uw familie daar leefde en u in de veronderstelling was dat u na al die jaren afwezigheid wel veilig zou kunnen terug gaan (CGVS p. 16). U koos er dus vrijwillig voor om naar het hol van de leeuw terug te keren. Na vertaling door het CGVS van de door u neergelegde klachten bij de gerechtelijke autoriteiten blijkt overigens dat u in deze klachten stipuleerde dat u terug ging naar Villavincencio omdat "het jaren geleden was dat u in uw stad was geweest" en u er "geen rekening" mee had gehouden dat deze personen ondertussen waren vrijgelaten (zie uw stukkenbundel). Dit gedrag is bezwaarlijk in overeenstemming te brengen met uw aangehaalde vrees te worden vermoord door een gewapende groepering die in heel het land aanwezig zijn en die uw broer vermoord hebben in Villavincencio, de plaats naar waar u vrijwillig terugkeerde.

Het is verder opmerkelijk dat uw hele familie blijkbaar wel veilig kon leven in Villavincencio en dit alleen in uw geval anders was (CGVS p. 16). Gevraagd naar hoe dit volgens u kwam, gaf u aan dat dit was omdat u diegene was die had geklikt na de moord op uw broer en u al van 2000 tot 2017 uit Colombia weg was (CGVS p. 16).

Echter, toen uw broer werd vermoord was u amper vijftien jaar oud en bovendien verhuisde u met uw hele familie naar Venezuela (CGVS p. 5). Het was bovendien uw vader die zich liet registreren als slachtoffer van moord van een familielid (zie uw documenten). Het is bijgevolg niet aannemelijk dat de moordenaars van uw broer het alleen op u zouden hebben gemunt en helemaal niet op de rest van uw familieleden, die zonder problemen wel konden leven in Villavincencio (CGVS p. 16).

Bovendien blijkt uw vader inmiddels terug vrijwillig te zijn teruggekeerd naar Colombia (CGVS p.7) en vrijwillig afstand te hebben gedaan van zijn verzoek om internationale bescherming (informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Uw uitleg dat uw vader, in tegenstelling tot u, wel veilig kan terugkeren omdat hij bij een nieuwe vrouw is die niets te maken heeft met jullie verleden en zich niet dicht zou bevinden bij uw familie in Villavincencio en waardoor de paramilitairen niet zouden weten waar hij zich bevindt (CGVS p.17),

kan wederom niet overtuigen, aangezien volgens uw eigen verklaring deze paramilitairen overal in Colombia aanwezig zijn (CGVS p. 16).

Hier moet aan worden toegevoegd dat uw vrouw en uw dochter het goed stellen in Colombia (CGVS p. 9). Ze worden niet bedreigd en moeten het land niet ontvluchten (CGVS p. 9). De situatie van uw familie staat in schril contrast met uw vrees vermoord te zullen worden in Colombia. Indien er iemand in Colombia u zou viseren om u te willen doden, zouden ze uw familie niet zo met rust laten. Deze pertinente vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Met uw verklaringen dat u zes jaar lang ongestoord in Colombia kon leven, uw familie in Villavicencio woonde zonder problemen en dat u vrijwillig terug keerde naar Villavicencio, maakte u niet aannemelijk dat u gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren.

De vaststelling dat u voor de door u aangehaalde vluchtredenen niet op ernstige wijze een beroep heeft gedaan op enige vorm van nationale hulp en/of bescherming trok finaal een streep onder uw geloofwaardigheid. Internationale bescherming kan slechts worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. De verzoeker om internationale bescherming moet aannemelijk maken dat hij alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput. Dit is in casu duidelijk niet het geval. Uit uw verklaringen en uw documenten blijkt dat u op 18 januari 2023 en 26 januari 2023 klacht heeft ingediend bij het Openbaar Ministerie, de Ombudsman en de Fiscalia (CGVS p. 11). U heeft echter het onderzoek en de afhandeling van geen enkele van deze klachten afgewacht en koos er voor om reeds op 1 februari 2023 het land te verlaten (CGVS p. 17 + verklaring DVZ p. 12). U verklaarde dat u ondergedoken leefde voor uw vertrek en dat u de politie en het gerecht wel uw adres had gegeven, desalniettemin is er niemand komen aanbellen om u bescherming te geven (CGVS p. 17). U voegde eraan toe dat de politie in Colombia corrupt is (CGVS p. 17). Indien u echter voor kiest om vijf dagen na het neerleggen van uw laatste klacht het land te verlaten, kan u bezwaarlijk ernstig beweren dat overheidsinstanties hun werk niet doen. deed. Om effectief enige hulp of bescherming van de overheid te krijgen, moet er een minimum aan redelijke tijd geven worden om een onderzoek te kunnen laten voeren. Een klacht neerleggen en enkele dagen later met de noorderzon uit het land te verdwijnen, om dan te verwijten dat het Gerecht zijn werk niet doet, is weinig ernstig. Voornoemde vaststellingen doen bijkomend afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door u voorgedragen vrees.

Dat de politie volledig corrupt is en u niet zou helpen in Colombia, is dan ook niet meer dan een blote bewering en druist volledig in tegen uw eerdere verklaringen waarbij u vertelde dat de politie in Colombia enkele daders betrokken bij de moord op uw broer had gevat, waarna deze in de gevangenis hadden gezeten om hun straf te krijgen en dit allemaal na jullie aangifte bij de politie (CGVS p. 11 + 17). Dat u destijds klacht heeft neergelegd betreffende de moord op uw broer en de daders nadien werden gevat, blijkt ook zwart op wit uit de klachten die u neerlegde in januari 2023 (vertalingen CGVS toegevoegd aan uw stukkenbundel). Hiermee wordt duidelijk dat uw beweringen dat het gerecht in Colombia corrupt is en geen bescherming kan bieden, werkelijk gratuite beweringen zijn.

Overigens betekent het gegeven dat de bescherming door de overheid doeltreffend dient te zijn, evenwel niet dat deze overheidsbescherming absoluut moet zijn of bescherming moet bieden tegen alle door niet-overheidsactoren gepleegde feiten en volstaat het dat redelijke maatregelen zijn genomen. De verplichting van de overheid om haar burgers te beschermen houdt geen resultaatsverbintenis in. Door geen poging te ondernemen om overheidsbescherming te verkrijgen, bleef u in gebreke concreet aan te tonen dat het voor u niet mogelijk zou zijn om overheidsbescherming te verkrijgen. U heeft dus geenszins aannemelijk weten maken dat u de beschermingsmogelijkheden in Colombia heeft uitgeput alvorens naar Europa te komen, noch dat de door u beweerde vrees voor vervolging het werkelijke hoofdmotief van die reis was. Het gegeven dat u nooit ernstige pogingen heeft ondernomen om nationale bescherming te verkrijgen, waarbij u bovendien aangaf dat u deze bescherming in het verleden wel had gekregen, ondergraaft dan ook verder uw geloofwaardigheid en vermag evenmin aan te tonen dat de overheidsinstellingen in Colombia de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet niet zouden treffen indien nodig.

Het geheel aan bovengenoemde elementen verhindert het CGVS enig geloof te hechten aan het door u aangebrachte asielrelaas en uw hieruit voortvloeiende vrees. Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord.

Ondanks het vredesakkoord en de sterke daling van het geweld bleef het intern gewapend conflict onder president Duque (2018-2022) in bepaalde regio's voortduren. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de opvolgers van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en georganiseerde misdaadgroepen. Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen. De pandemie heeft deze situatie nog verder versterkt.

In augustus 2022 kwam de linkse president Gustavo Petro aan de macht. Hij beloofde sterk in te zetten op de uitvoering van het vredesakkoord en nieuwe vredesonderhandelingen op te starten met alle gewapende groeperingen. Op 30 augustus 2022 diende hij zijn Paz Total (Totale Vrede) in bij het Congres. Het doel ervan is om via het onderhandelen van gelijktijdige wapenstilstanden met verschillende gewapende en criminele groeperingen, en vervolgens via het verlenen van gerechtelijke amnestie en andere voordelen, een permanente ontwapening en een verbetering van de veiligheidssituatie in Colombia te bekomen. Dit werd goedgekeurd door het Congres. Eind 2022 startten de onderhandelingen met acht verschillende soorten gewapende groeperingen. Het gaat allereerst om de twee rebellengroeperingen, het ELN en de EMC. Daarnaast vatte de regering gesprekken aan met de andere gewapende groeperingen zoals onder meer de Clan del Golfo. Met het ELN bereikten de Colombiaanse autoriteiten in 2023 de meeste vooruitgang.

Zowel uit de "UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia" van augustus 2023, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 20 november 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20231120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> als uit de EUAA: Colombia Country Focus van december 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

Zo is er sprake van gewapend conflict tussen de verschillende rebellengroeperingen en de opvolgers van de paramilitaire groeperingen onderling en in mindere mate ook met de Colombiaanse autoriteiten. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het platteland en in afgelegen rurale gebieden in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca, Nariño, Chocó, Putumayo, Valle del Cauca en Caquetá. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio's.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt ook voor een groot aantal intern ontheemden. Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden ('massacres'), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ook gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals afpersing, komt voor. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïsoleerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissarisgeneraal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming aanbrengt, zijn niet van dien aard dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen.

De door u neergelegde bewijsstukken zijn niet bij machte een ander zicht op de bovenstaande appreciatie te werpen. Wat uw identiteitsdocument betreft, u legde uw paspoort neer, dient het CGVS te stellen dat het uw identiteit en nationaliteit niet betwist. Uw boarding ticket voor de vlucht Madrid-Brussel op 2.02.2023 is niet relevant in het kader de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming. Wat betreft de neergelegde documenten betreffende de dood van uw broer, wordt verwezen naar bovenstaande motivering waaruit blijkt dat de moord op uw broer op zich niet ter discussie staat in uw dossier. Wat betreft de door u neergelegde klachten wordt verwezen naar bovenstaande motivering, waar aan wordt toegevoegd dat deze klachten eenzijdige verklaringen uwentwege zijn en zij de door uw aangehaalde problemen geenszins kunnen staven. Iedereen kan uiteindelijk verklaren wat hij wil en deze eenzijdige versies van de vermeende feiten zijn geen bewijskrachtige stukken om uw relaas te staven. Om hieraan enige geloofwaardigheid toe te schrijven, dienen dergelijke documenten trouwens ook te worden ondersteund door geloofwaardige verklaringen, quod non in casu. Tot slot, dat jullie destijds de vluchtelingenstatus hadden in Venezuela wordt op zich niet betwist, echter bent u sinds 2016 terug woonachtig in Colombia (waardoor u zich per definitie terug onder de bescherming van uw land van nationaliteit plaatste) en kende u na uw terugkeer zes jaar lang geen problemen in Colombia (CGVS, p.5, 16). Dat u in 2004 geregistreerd werd in het Register van Slachtoffers wordt evenmin betwist door het CGVS. Opnieuw dient vermeld te worden dat u ook uit dit gegeven geen actuele vrees noch een nood aan internationale bescherming kunt puren.

Volledigheidshalve kan hier nog aan worden toegevoegd dat het gegeven dat uw broer M. A. (...) en uw vader (...) in België een verzoek om internationale bescherming indienden, geen ander licht op de genomen conclusie werpt. Elk verzoek om internationale bescherming wordt immers op zijn individuele merites beoordeeld. U heeft overigens geen duidelijk zicht waarom uw broer of uw vader dit verzoek indienden, u heeft geen hechte relatie met uw broer, volgens uw verklaringen was uw broer wel politiek actief in Colombia wat bij u niet het geval was (CGVS, p.6-7). Zoals eerder gesteld, deed uw vader in februari 2024 afstand van zijn verzoek om internationale bescherming en keerde hij vrijwillig terug naar Colombia (CGVS p.7-8). Het verzoek van uw broer is nog steeds in behandeling op het CGVS.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van *“het algemeen beginsel van voorzichtigheid”*, van *“het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur”*, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een eerste middelonderdeel meent verzoeker in hoofddeorde dat hem de vluchtelingenstatus moet worden toegekend. Hij volhardt daarbij in zijn verklaringen over zijn problemen met paramilitairen die in het verleden reeds zijn broer vermoordden en op hem wraak willen nemen aangezien zij hem medeverantwoordelijk achten voor het feit dat enkele van hun leden die ondertussen terug op vrije voeten zijn in de gevangenis waren beland na de moord op zijn broer. Hij gaat daarbij in op de motieven van de bestreden beslissing en meent dat een toepassing van het beginsel van het voordeel van de twijfel gerechtvaardigd is of dat er op zijn minst aanvullende onderzoeksmaatregelen vereist zijn.

In een tweede middelonderdeel meent verzoeker in ondergeschikte orde dat hem de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend. Hij geeft een theoretische uiteenzetting met betrekking tot artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van het EVRM en voert vervolgens aan dat er gezien de hierboven aangehaalde elementen in het kader van zijn vluchtrelaas redenen zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Daarna voert hij nog een omstandig betoog over de huidige veiligheidssituatie in Colombia.

In een derde middelonderdeel vraagt verzoeker in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen, daar de adjunct-commissaris zijn relaas duidelijk onvoldoende heeft geanalyseerd en niet op afdoende wijze rekening heeft gehouden met *“de algemene en persoonlijke situatie waarin verzoekende partij verkeert in het kader van de voorgelegde documenten en verklaringen”*.

2.2. Stukken

2.2.1. Als bijlage bij het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2.2. Bij haar nota houdende *“Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure”* voegt verwerende partij de COI Focus *“Colombia. Beschermingsmogelijkheden”* van 14 mei 2024.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.1.1. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“middel”* wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze artikelen geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 *in casu* geschonden zouden zijn, nu zij slechts in algemene zin bepalen dat een vreemdeling als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kan worden erkend indien hij voldoet aan de daartoe gestelde voorwaarden in het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, respectievelijk artikel 48/4 van die wet.

2.3.1.2. In de mate dat verzoeker de schending aanvoert van *“het algemeen beginsel van voorzichtigheid”* en *“het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur”* moet worden opgemerkt dat de Raad geen dergelijke beginselen bekend zijn en dat verzoeker nalaat hierbij verdere toelichting te geven, zodat dit onderdeel van het enig middel als onontvankelijk moet worden beschouwd.

2.3.1.3. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de adjunct-commissaris in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.1.4. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.2. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan zij is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat deze beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (i) de door hem aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn, omdat (ii) er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet en omdat (iii) de documenten die hij ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming aanbrengt niet van dien aard zijn dat zij deze bevindingen vermogen te wijzigen. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart bij terugkeer naar zijn land van herkomst, Colombia, te vrezen dat hij zal worden gedood door paramilitairen. Deze zouden op 6 september 2000 zijn broer gedood hebben omdat die zich niet bij hen wilde aansluiten en te veel informatie over hen had. Toen zij uit de gevangenis waren vrijgekomen, zouden zij doodsb bedreigingen hebben geuit ten aanzien van verzoeker en op 24 december 2022 zelfs geprobeerd hebben verzoeker te vermoorden. Op 1 februari 2023 vertrok verzoeker uit Colombia.

Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de adjunct-commissaris slechts vaststellen dat verzoeker er niet in slaagt om zijn vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk te maken.

Vooreerst treedt de Raad de adjunct-commissaris bij waar deze vaststelt dat de door verzoeker geschetste gang van zaken niet kan overtuigen. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt toegelicht:

"Dat uw broer J. A. J. (...) op 7 september 2000 werd vermoord in Villavencio wordt door het CGVS niet meteen betwist. Hoe betreurenswaardig dit feit ook is, kan het CGVS echter geen geloof hechten dat u ruim 22 jaar later omwille van deze moord persoonlijk problemen heeft gekregen in de vorm van doodsb bedreigingen en een aanslag op uw leven op 24 december 2022, redenen waarom u op 1 februari 2023 Colombia ontvluchtte. Dat deze feiten reeds zo lang geleden zijn, werpt reeds twijfel op het actuele gehalte van uw huidige vrees.

Er kunnen tevens zeer ernstige vraagtekens worden geplaatst bij uw verklaringen waarom uw vermeende vijanden plots en alsnog interesse in u kregen in 2022. U wist daarbij trouwens zelf niet goed waarom dit zo was (CGVS p. 16). U dacht dat het kwam doordat er enkele mensen vrij waren gekomen na gevangenschap, mensen die u had aangegeven bij de politie en dus door uw toedoen in de gevangenis waren beland (CGVS

p. 16). Voor iemand die beweert verantwoordelijk te zijn geweest voor de opsluiting van enkele betrokkenen bij de moord op zijn broer, leden van een gevaarlijke paramilitaire beweging, is het vreemd dat u niet goed weet waarom men het eigenlijk op uw leven gemunt had. U ondersteunt hiermee uw asielrelaas op niet meer dan vage vermoedens, wat uw geloofwaardigheid op de helling zette.

Daarenboven mag het verbazing wekken dat de paramilitairen pas interesse in u bleken te krijgen einde december 2022 (CGVS p. 16). U was echter reeds vanaf 2016 teruggekeerd naar Colombia en heeft daar ruim zes jaar rustig en ongestoord kunnen leven (CGVS p. 16). U had geen problemen al die jaren (CGVS p. 16). U weet dit aan het feit dat u in Cúcuta woonde en niet in Villavincencio (CGVS p. 16). Echter kan deze door u voorgehouden reden voor uw veiligheid en rust niet overtuigen aangezien u tegelijkertijd verklaarde dat de paramilitairen in heel Colombia aanwezig zijn en zij u makkelijk en overal kunnen vinden (CGVS p. 7 + p.16).

Bovendien dient te worden vastgesteld dat u niet alleen al die tijd veilig en rustig woonde in Cúcuta, u bleek bovendien geheel vrijwillig te zijn teruggekeerd naar Villavincencio (CGVS p. 16). U keerde terug naar Villavincencio omdat heel uw familie daar leefde en u in de veronderstelling was dat u na al die jaren afwezigheid wel veilig zou kunnen terug gaan (CGVS p. 16). U koos er dus vrijwillig voor om naar het hol van de leeuw terug te keren. Na vertaling door het CGVS van de door u neergelegde klachten bij de gerechtelijke autoriteiten blijkt overigens dat u in deze klachten stipuleerde dat u terug ging naar Villavincencio omdat "het jaren geleden was dat u in uw stad was geweest" en u er "geen rekening" mee had gehouden dat deze personen ondertussen waren vrijgelaten (zie uw stukkenbundel). Dit gedrag is bezwaarlijk in overeenstemming te brengen met uw aangehaalde vrees te worden vermoord door een gewapende groepering die in heel het land aanwezig zijn en die uw broer vermoord hebben in Villavincencio, de plaats naar waar u vrijwillig terugkeerde.

Het is verder opmerkelijk dat uw hele familie blijkbaar wel veilig kon leven in Villavincencio en dit alleen in uw geval anders was (CGVS p. 16). Gevraagd naar hoe dit volgens u kwam, gaf u aan dat dit was omdat u diegene was die had geklikt na de moord op uw broer en u al van 2000 tot 2017 uit Colombia weg was (CGVS p. 16).

Echter, toen uw broer werd vermoord was u amper vijftien jaar oud en bovendien verhuisde u met uw hele familie naar Venezuela (CGVS p. 5). Het was bovendien uw vader die zich liet registreren als slachtoffer van moord van een familielid (zie uw documenten). Het is bijgevolg niet aannemelijk dat de moordenaars van uw broer het alleen op u zouden hebben gemunt en helemaal niet op de rest van uw familieleden, die zonder problemen wel konden leven in Villavincencio (CGVS p. 16).

Bovendien blijkt uw vader inmiddels terug vrijwillig te zijn teruggekeerd naar Colombia (CGVS p.7) en vrijwillig afstand te hebben gedaan van zijn verzoek om internationale bescherming (informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Uw uitleg dat uw vader, in tegenstelling tot u, wel veilig kan terugkeren omdat hij bij een nieuwe vrouw is die niets te maken heeft met jullie verleden en zich niet dicht zou bevinden bij uw familie in Villavincencio en waardoor de paramilitairen niet zouden weten waar hij zich bevindt (CGVS p.17), kan wederom niet overtuigen, aangezien volgens uw eigen verklaring deze paramilitairen overal in Colombia aanwezig zijn (CGVS p. 16).

Hier moet aan worden toegevoegd dat uw vrouw en uw dochter het goed stellen in Colombia (CGVS p. 9). Ze worden niet bedreigd en moeten het land niet ontvluchten (CGVS p. 9). De situatie van uw familie staat in schril contrast met uw vrees vermoord te zullen worden in Colombia. Indien er iemand in Colombia u zou viseren om u te willen doden, zouden ze uw familie niet zo met rust laten. Deze pertinente vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Met uw verklaringen dat u zes jaar lang ongestoord in Colombia kon leven, uw familie in Villavincencio woonde zonder problemen en dat u vrijwillig terug keerde naar Villavincencio, maakte u niet aannemelijk dat u gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren."

Te dezen onderneemt verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om deze motieven te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het poneren van een vrees voor vervolging, het volharden in zijn verklaringen over zijn problemen met de paramilitairen, het stellen dat er geen sprake is van flagrante leugens of een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid van het vluchtrelaas, het aanhalen dat niet meteen betwist wordt dat zijn broer op 7 september 2000 vermoord werd en het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) gegeven verklaringen, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke.

Door in zijn verzoekschrift louter te stellen dat hij had verklaard dat het gegeven dat zijn vijanden plots en alsnog interesse in hem kregen in 2022 meer dan waarschijnlijk komt doordat een aantal van de leden van de paramilitaire beweging ondertussen terug op vrije voeten waren en dat hij mee aan de oorsprong lag van hun opsluiting in de gevangenis, doet verzoeker geen afbreuk aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat hij zijn asielrelaas hiermee op niet meer dan vage vermoedens steunt. Overigens verklaarde verzoeker niet dat dat "meer dan waarschijnlijk" de reden van de plotse interesse in 2022 was, doch wel dat hij het eigenlijk niet goed weet en dat hij denkt dat het komt omdat er enkele mensen vrijkwamen uit de

gevangenis die hij bij de politie had aangegeven (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16). Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt, zet dit de geloofwaardigheid van verzoeker op de helling.

Waar verzoeker erop wijst dat hij zich eerst in Cúcuta vestigde en dat hij daar geen problemen gekend heeft, verklaart hij nog steeds niet hoe dit kon terwijl volgens zijn verklaringen de paramilitairen in heel Colombia aanwezig zijn en zij hem makkelijk en overal kunnen vinden.

Door te herhalen dat hij terugkeerde naar Villavincencio omdat hij dacht dat het daar voor hem na al die jaren ondertussen terug veilig zou zijn, maar dat dit niet het geval bleek te zijn, duidt verzoeker nog steeds niet hoe zijn gedrag in overeenstemming te brengen is met de door hem aangehaalde vrees vermoord te worden door een gewapende groepering die in heel het land aanwezig is en die zijn broer in deze stad vermoord hebben. Dat zijn echtgenote en dochter om deze reden tot op heden nog steeds ondergedoken leven in Colombia, is een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Bovendien verklaarde verzoeker hierover dat zij het goed stellen in Colombia en dat zij niet bedreigd worden (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9).

Waar in de bestreden beslissing vragen worden gesteld bij het feit dat zijn familie wel veilig kon leven in Villavincencio, terwijl zijn vader zich als slachtoffer voor de moord van een familielid had laten registreren, wijst verzoeker erop dat hij duidelijk verklaard heeft dat zijn familie eveneens problemen ondervond en doodsb bedreigingen kreeg. Hij gaat er evenwel aan voorbij dat hij verklaarde dat zijn familie al in Villavincencio woonde voordat hij er in 2017 naar terugkeerde en dat zijn familie daar veilig was omdat hij de paramilitairen had verklikt (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16). Hoe dan ook verklaart verzoeker met dit betoog niet dat zijn vader vrijwillig afstand deed van zijn verzoek om internationale bescherming in België en eveneens vrijwillig terugkeerde naar Colombia. Dat verzoekers vader niet in Villavincencio, maar in Cúcuta zou leven, doet hieraan geen afbreuk. Verzoeker verklaarde immers dat de paramilitairen overal in Colombia aanwezig zijn en hem makkelijk kunnen terugvinden (*ibid.*).

Het betoog van verzoeker is niet dienstig om de hierboven aangehaalde gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn asielrelaas, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Daarbij komt nog het volgende:

“De vaststelling dat u voor de door u aangehaalde vluchtredenen niet op ernstige wijze een beroep heeft gedaan op enige vorm van nationale hulp en/of bescherming trok finaal een streep onder uw geloofwaardigheid. Internationale bescherming kan slechts worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. De verzoeker om internationale bescherming moet aannemelijk maken dat hij alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput. Dit is in casu duidelijk niet het geval. Uit uw verklaringen en uw documenten blijkt dat u op 18 januari 2023 en 26 januari 2023 klacht heeft ingediend bij het Openbaar Ministerie, de Ombudsman en de Fiscalia (CGVS p. 11). U heeft echter het onderzoek en de afhandeling van geen enkele van deze klachten afgewacht en koos er voor om reeds op 1 februari 2023 het land te verlaten (CGVS p. 17 + verklaring DVZ p. 12). U verklaarde dat u ondergedoken leefde voor uw vertrek en dat u de politie en het gerecht wel uw adres had gegeven, desalniettemin is er niemand komen aanbellen om u bescherming te geven (CGVS p. 17). U voegde eraan toe dat de politie in Colombia corrupt is (CGVS p. 17). Indien u echter voor kiest om vijf dagen na het neerleggen van uw laatste klacht het land te verlaten, kan u bezwaarlijk ernstig beweren dat overheidsinstanties hun werk niet doen. (...). Om effectief enige hulp of bescherming van de overheid te krijgen, moet er een minimum aan redelijke tijd geven worden om een onderzoek te kunnen laten voeren. Een klacht neerleggen en enkele dagen later met de noorderzon uit het land te verdwijnen, om dan te verwijten dat het Gerecht zijn werk niet doet, is weinig ernstig. Voornoemde vaststellingen doen bijkomend afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden vrees.

Dat de politie volledig corrupt is en u niet zou helpen in Colombia, is dan ook niet meer dan een blote bewering en druist volledig in tegen uw eerdere verklaringen waarbij u vertelde dat de politie in Colombia enkele daders betrokken bij de moord op uw broer had gevat, waarna deze in de gevangenis hadden gezeten om hun straf te krijgen en dit allemaal na jullie aangifte bij de politie (CGVS p. 11 + 17). Dat u destijds klacht heeft neergelegd betreffende de moord op uw broer en de daders nadien werden gevat, blijkt ook zwart op wit uit de klachten die u neerlegde in januari 2023 (vertalingen CGVS toegevoegd aan uw stukkenbundel). Hiermee wordt duidelijk dat uw beweringen dat het gerecht in Colombia corrupt is en geen bescherming kan bieden, werkelijk gratuite beweringen zijn.

Overigens betekent het gegeven dat de bescherming door de overheid doeltreffend dient te zijn, evenwel niet dat deze overheidsbescherming absoluut moet zijn of bescherming moet bieden tegen alle door niet-overheidsactoren gepleegde feiten en volstaat het dat redelijke maatregelen zijn genomen. De

verplichting van de overheid om haar burgers te beschermen houdt geen resultaatsverbintenis in. Door geen poging te ondernemen om overheidsbescherming te verkrijgen, bleef u in gebreke concreet aan te tonen dat het voor u niet mogelijk zou zijn om overheidsbescherming te verkrijgen. U heeft dus geenszins aannemelijk weten maken dat u de beschermingsmogelijkheden in Colombia heeft uitgeput alvorens naar Europa te komen, noch dat de door u beweerde vrees voor vervolging het werkelijke hoofdmotief van die reis was. Het gegeven dat u nooit ernstige pogingen heeft ondernomen om nationale bescherming te verkrijgen, waarbij u bovendien aangaf dat u deze bescherming in het verleden wel had gekregen, ondergraaft dan ook verder uw geloofwaardigheid en vermag evenmin aan te tonen dat de overheidsinstellingen in Colombia de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet niet zouden treffen indien nodig."

Verzoeker toont het tegendeel niet aan door er in het middel louter op te wijzen dat hij wel degelijk een vrees koesterde voor zijn leven en geen vertrouwen had in enige mate van bescherming van zijn nationale autoriteiten en er bijgevolg voor koos om zijn leven in veiligheid te brengen, zonder met concrete elementen te verduidelijken waarom hij meent dat de voorgaande vaststellingen feitelijk onjuist of onredelijk zijn. In de gegeven context, met name dat de nationale autoriteiten kortdaat hadden opgetreden na de moord op zijn broer, doet verzoekers gedrag wel degelijk afbreuk aan de oprechtheid van zijn vrees om gedood te worden door de paramilitairen. Ook uit de informatie die verzoeker aanhaalt, kan niet blijken dat er voor hem in Colombia geen doeltreffende bescherming voorhanden is.

De documenten die zijn opgenomen in het administratief dossier (adm. doss., stuk 5, map met 'documenten') kunnen omwille van de in de bestreden beslissing opgenomen pertinente redenen geen afbreuk doen aan het voorgaande. De adjunct-commissaris motiveert in de bestreden beslissing als volgt over de door verzoeker neergelegde documenten:

"Wat uw identiteitsdocument betreft, u legde uw paspoort neer, dient het CGVS te stellen dat het uw identiteit en nationaliteit niet betwist. Uw boarding ticket voor de vlucht Madrid-Brussel op 2.02.2023 is niet relevant in het kader de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming. Wat betreft de neergelegde documenten betreffende de dood van uw broer, wordt verwezen naar bovenstaande motivering waaruit blijkt dat de moord op uw broer op zich niet ter discussie staat in uw dossier. Wat betreft de door u neergelegde klachten wordt verwezen naar bovenstaande motivering, waar aan wordt toegevoegd dat deze klachten eenzijdige verklaringen uwentwege zijn en zij de door uw aangehaalde problemen geenszins kunnen staven. Iedereen kan uiteindelijk verklaren wat hij wil en deze eenzijdige versies van de vermeende feiten zijn geen bewijskrachtige stukken om uw relaas te staven. Om hieraan enige geloofwaardigheid toe te schrijven, dienen dergelijke documenten trouwens ook te worden ondersteund door geloofwaardige verklaringen, quod non in casu. Tot slot, dat jullie destijds de vluchtelingenstatus hadden in Venezuela wordt op zich niet betwist, echter bent u sinds 2016 terug woonachtig in Colombia (waardoor u zich per definitie terug onder de bescherming van uw land van nationaliteit plaatste) en kende u na uw terugkeer zes jaar lang geen problemen in Colombia (CGVS, p.5, 16). Dat u in 2004 geregistreerd werd in het Register van Slachtoffers wordt evenmin betwist door het CGVS. Opnieuw dient vermeld te worden dat u ook uit dit gegeven geen actuele vrees noch een nood aan internationale bescherming kunt puren."

Deze motieven worden door verzoeker op generlei wijze betwist, laat staan ontkracht of weerlegd, zodat ze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet om aan verzoeker het voordeel van de twijfel toe te staan.

Aldus maakt verzoeker niet aannemelijk dat paramilitairen hem met de dood bedreigden en geprobeerd hebben om hem te vermoorden, noch dat hij daarvoor dient te vrezen bij terugkeer naar Colombia.

Verzoeker voert nog aan dat uit objectieve informatie blijkt dat er in Colombia wel degelijk sprake is van een persoonlijke en doelgerichte vervolging van personen met een gelijkaardig profiel als dat van hem, met name *"personen die zich verzetten tegen de autoriteit en de regels van een criminele bende"*. De loutere verwijzing naar dit profiel volstaat echter niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat. Dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hiertoe, gezien de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen, in gebreke.

Waar verzoeker nog betoogt dat hij in het licht van de informatie waaruit blijkt dat er in Colombia een wijdvertakt netwerk is van criminele en paramilitaire groeperingen die tevens banden onderhouden met de Colombiaanse overheid niet over een intern vluchtalternatief in de zin van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet beschikt, wijst de Raad erop dat vermits geen geloof kan worden gehecht aan de door hem voorgehouden problemen met de paramilitairen, een onderzoek naar het al dan niet bestaan van een intern vestigingsalternatief in zijn land van herkomst irrelevant is.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Colombia.

2.3.4.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoonbaar maakt die erop wijzen dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt gevisieerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Colombia zou hebben gekend.

2.3.4.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*. Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

De adjunct-commissaris zet in de bestreden beslissing het volgende uiteen over de veiligheidssituatie in Colombia:

“Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord.

Ondanks het vredesakkoord en de sterke daling van het geweld bleef het intern gewapend conflict onder president Duque (2018-2022) in bepaalde regio's voortduren. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de opvolgers van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en georganiseerde misdaadgroepen. Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen. De pandemie heeft deze situatie nog verder versterkt.

In augustus 2022 kwam de linkse president Gustavo Petro aan de macht. Hij beloofde sterk in te zetten op de uitvoering van het vredesakkoord en nieuwe vredesonderhandelingen op te starten met alle gewapende groeperingen. Op 30 augustus 2022 diende hij zijn Paz Total (Totale Vrede) in bij het Congres. Het doel ervan is om via het onderhandelen van gelijktijdige wapenstilstanden met verschillende gewapende en criminele groeperingen, en vervolgens via het verlenen van gerechtelijke amnestie en andere voordelen, een permanente ontwapening en een verbetering van de veiligheidssituatie in Colombia te bekomen. Dit werd goedgekeurd door het Congres. Eind 2022 startten de onderhandelingen met acht verschillende soorten gewapende groeperingen. Het gaat allereerst om de twee rebellengroeperingen, het ELN en de EMC. Daarnaast vatte de regering gesprekken aan met de andere gewapende groeperingen zoals onder meer de Clan del Golfo. Met het ELN bereikten de Colombiaanse autoriteiten in 2023 de meeste vooruitgang.

Zowel uit de “UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia” van augustus 2023, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 20 november 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20231120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> als uit de

EUA: Colombia Country Focus van december 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

Zo is er sprake van gewapend conflict tussen de verschillende rebelligroeperingen en de opvolgers van de paramilitaire groeperingen onderling en in mindere mate ook met de Colombiaanse autoriteiten. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het platteland en in afgelegen rurale gebieden in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca, Nariño, Chocó, Putumayo, Valle del Cauca en Caquetà. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio's.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt ook voor een groot aantal intern ontheemden. Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden ('massacres'), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ook gemeenschappelijke criminaliteit, zoals afpersing, komt voor. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïsoleerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissarisgeneraal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken."

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarop deze analyse is gestoeld niet langer correct, dan wel actueel zou zijn of dat de adjunct-commissaris de verkeerde conclusies hieruit zou hebben getrokken.

2.3.4.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Waar verzoeker verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad er op dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

2.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenfinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.7. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.8. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig september tweeduizend vierentwintig door:

D. DE BRUYN, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN